

Gördü Be Usta

– günahii · 24 Ekim 2017

Şiirin HikayesiYaktı aşk ateşi ciğer dağladıEşk-i çeşmim pınar oldu çağladıGayrısını yıkıp Bire bağladıNeyleyim ikiye dördü be usta

.....

Ömür denizinde atarken kulaçSimâlar yalancı,çördü be usta Vefâsız güzeller olmadı ilâçBağrım bin ok yemiş bördü be ustaZifiri zulmette zülden habersizAteşten bihaber külden habersizGülistan saklayan gülden habersizBu kemteri gedâ kördü be usta.Yıllar geçti ümid denen pusudaSöz demedim derdi ile mesûdaKıyametler koptu bir damla sudaYanaştığım sahil cördü be ustaSığmıyor hesaba edilen zararUmudum hayalim eyledi firarYapışıp desdine verince ikrârSadırma sevdâyı ördü be usta.Sabır yokuşunda gönül közlerim.Sustukça çoğalır ahras sözlerimKırk yıldır bakarkör a'mâ gözlerimBir anda açılıp gördü be usta.Hasret yeter dedi çekti karayıKendi açıp kendi sarar yarayıYâr gelecek diye gönül sarayıEn muhkem döşenmiş dördü be ustaTelâşın, kaygının durulduğu yerHedefin ziyânsız vurulduğu yerŞâh-ı mihmânımın kurulduğu yerSinemin kasrında tördü be usta.Ahmet İslamoğluBör:böğür,bağır,göğüsÇör:şeytan,mısır sapıCör:bataklık,sazlıkDör:misafir odasıTör:Evde veya odada saygıdeğer kişilerin oturduğu başköşe